

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3249/2019
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сафет Чоловић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Радојле Перишић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против одлуке о трошковима поступка садржаној у пресуди Вишег суда у Новом Пазару Гж 1023/17 од 14.09.2017. године, у седници одржаној 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против решења о трошковима поступка садржаном у пресуди Вишег суда у Новом Пазару Гж 1023/17 од 14.09.2017. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против решења о трошковима поступка садржаном у пресуди Вишег суда у Новом Пазару Гж 1023/17 од 14.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 23/17 од 03.03.2017. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени ВВ да тужиоцу накнади штету у износу од 215 евра у динарској противвредности, са припадајућом законском затезном каматом. У другом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени ВВ обавезе да му накнади штету преко досуђеног износа од 215 евра до траженог износа од 769 евра у динарској противвредности, са означеном законском затезном каматом. У трећем ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени ББ и ГГ обавезу да му, солидарно са туженим ВВ накнаде штету, као неоснован. У четвртном ставу изреке, обавезан је тужени ВВ да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу до 42.822,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 1023/17 од 14.09.2017. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у делу првог става изреке којим је одлучено о главном потраживању. У другом ставу изреке, усвојена је жалба тужених и преиначена првостепена пресуда у делу првог става изреке којом је одлучено о законској затезној камати на главно потраживање, тако што је обавезан тужени ВВ да тужиоцу, на износ главног потраживања из првог става изреке првостепене пресуде, исплати законску

затезну камату према стопи коју одређује Европска централна банка у динарској противвредности, по најповољнијем курсу који прописује НБС на дан исплате, почев од правноснажности пресуде до исплате. У трећем ставу изреке, одбачена је као недозвољена жалба у делу који се односи на други став изреке првостепене пресуде. У четвртом ставу изреке, обавезан је тужени ВВ да тужиоцу накнади трошкове поступка у укупном износу од 13.934,00 динара. У петом ставу изреке, обавезан је тужилац да туженима ББ и ГГ накнади трошкове поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у побијаној пресуди, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија није дозвољена ни као редовна ревизија.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Како се се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

На основу чл. 404. и 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић